Καμμιά ἐπίσημη ἀνακοίνωση

ΚΕΝΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΔΟΣ ΑΝΝ ΤΣΑΠΜΑΝ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

στηριχτῆκε τό ἔγκλημά του, νά τόν καταγγείλη στήν ἀστυνομία.

Ἀνεξάρτητα ἀπό τίς πληροφορίες αὐτές ὑπάρχει καί μία ἄλλη — ἡ ὁποία ἄμως δέν ἔχει ἐπίσης βεβαιωθεῖ — σύμφωνα μέ τήν ὁποία ἡ ἀστυνομία ἔκανε ἔρευνα στό σπίτι τοῦ Μουντῆ καί βρῆκε ὅλες τίς ἐφημερίδες τοῦ Ὀκτωβρίου 1971, πού ἔγραφαν γιά τή δολοφονία τῆς Τσάπμαν. Τό στοιχεῖο αὐτό ἄνοιξε τό δρόμο στήν Ὑπηρεσία Ἀναζητήσεων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς γιά τή διαλεύκανση τοῦ ἐγκλήματος, στήν ὁποία ἀποφασιστικό ρόλο διεβραμάτισε ὁ διοικητής τοῦ 1Β' Παραρτήματος Ἀσφαλείας τοῦ Ρέντη, ὑπαστυνόμος α' κ. Κ. Κανακάρης. "Οταν ὁ Μουντῆς βρέθηκε στά χέρια τῶν ἀνδρῶν τῆς Ὑπηρεσίας Ἀναζητήσεων ἀναγκάστηκε νά ὁμολογήση τά πάντα. Ἔτσι συνετάγη ἡ ὁμολογία του, μετά ἀπό τήν ἀνάκριση στήν ὁποία τόν ὑπέβαλε ὁ ὑπαστυνόμος 6' κ. Ι. Λιουνές ὑπό τήν ἐποπτεία τοῦ ἀστυνόμου α' κ. Ι. Γιαννούλη.

Ὁμολόγησε

Ἐλλείψει ἐπισήμου ἀνακοινώσεως, παραμένουν ἀκόμη ἀδιευκρίνιστα οὐσιώδη σημεῖα τῆς ὑποθέσεως. Σύμφωνα πάντως μέ ἀσφαλεῖς πληροφορίες μας ὁ Μουντῆς ὁμολόγησε δύο φορές τήν πράξη του — καί μάλιστα ἀδιάστως — τήν πρώτη στήν ἀστυνομία καί τή δεύτερη ἐνώπιον τοῦ ἀντεισαγγελέως Πειραιῶς κ. Ν. Σπυροπούλου, τήν παρουσία τοῦ ὁποίου ζήτησε ὁ ἴδιος. Ἡ ὁμολογία τοῦ δράστου κράτησε πολλές ὧρες καί πραγματοποιήθηκε προχθές τή νύχτα. Κατ' αὐτή ὁ Μουντῆς ἀποκάλυψε ὅλες τίς λεπτομέρειες τοῦ φόνου καί διευκρίνισε ὅλα τά σημεῖα γιά τά ὁποῖα εἶχαν δημιουργηθῆ κενά κατά τήν προανάκριση.

Πῶς ἔγινε ὁ φόνος

Κατά τίς ἴδιες πληροφορίες, ὁ φόνος διαπράχθηκε κάτω ἀπό τίς ἀκόλουθες συνθῆκες:

Ὁ Μουντῆς συνήθιζε νά ἐπισκέπτεται συχνά τήν περιοχή τοῦ Καβουρίου, ἡ ὁποία λόγω τῆς ἐρημιᾶς της προσέφερετο στήν Ἱκανοποίηση τοῦ πάθους του, τῆς ἡδονοβλεψίας. Ἔτσι τό ἀπόγευμα τοῦ φόνου, δηλαδή στίς 15 Ὀκτωβρίου, ὁ Μουντῆς βρέθηκε καί πάλι στό Καβούρι. Στίς 7.30 μ.μ. τό βράδυ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ὁ δολοφόνος παρέμενε τό λεωφορεῖο στή στάση τῆς λεωφόρου Βουλιαγμένης, ἀπέναντι ἀπό τό ξενοδοχεῖο πού διέμενε ἡ Τσάπμαν, γιά νά γυρίσῃ στόν Πειραιά. Στήν ἴδια στάση ἤλθε σέ λίγα λεπτά ἀνύποπτη καί ἡ Τσάπμαν, γιά νά περιμένη τό δικό της λεωφορεῖο μέ τό ὁποῖο θά κατευθυνόταν στήν Ἀθήνα.

Λίγα λεπτά ἀργότερα ὁ Μουντῆς — ὅπως ἰσχυρίστηκε — καί ἡ Ἀγγλίδα ἐπισκέπτη κουβέντιαζε μέ τή γλώσσα τῆς πατρωπίμας. Ἐκείνος, μέ γνώσεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, χωρίς νά γνωρίζη οὔτε μία λέξη ἀγγλική καί ἐκείνη οὔτε μία λέξη ἑλληνική. Τό λεωφορεῖο ἀργοῦσε νά ἔσθη καί ἡ κουζήτησῃ συνεχιζόταν γιά νά καταλήξῃ σέ μία ἐρωτική συμφωνία. Ὁ δράστης ἰσχυρίστηκε, ὅτι ἡ φύτυχη νέα δέχθηκε σχετική πρότασή του, ἀλλά ὅταν ἐκείνος ἐπαχείρησε νά τήν φιλήση, αὐτή ἄλλαξε γνώμη, ἀντιστάθηκε καί ἄρχισε νά φωνάζη, ὁπότε φοβήθηκε καί τῆς ἔφαξε τό στόμα, μέ ἀποτέλεσμα χωρίς νά τό θέλη νά τήν σκοτώση. Μετά τόν ἀκούσιο, ὅπως ὑποστηρίζει, φόνο του, ἔσυρε τό πτῶμα στή θέση πού βρέθηκε, τό σκέπασε μέ ξερά χόρτα καί ἱλαδιά καί ἔσπευσε νά ἐξαφανισθῆ, ἀφοῦ προηγουμένως... ἔκανε μιά βουτιά στή θάλασσα τοῦ Καβουρίου γιά νά συνέλθη.

Στό σημεῖο αὐτό, ὅμως, φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν καί οἱ πλέον οὐσιώδεις διαφορές μέ τά πραγματικά γεγονότα τοῦ φόνου. Θά πρέπει πάντως, κατά τίς πληροφορίες πού ὑπάρχουν, νά θεωρηταί βέβαιο, ὅτι ὁ Μουντῆς ἐπιχείρησε νά βιάση τήν κοπέλλα, ἐκείνη ἀντιστάθηκε καί ἄρχισε νά φωνάζη, ὁπότε αὐτός τῆς δούλωσε τό στόμα μέ τό ἕνα χέρι, ἐνῶ μέ τό ἄλλο τῆς ἔσφιγγε τό λαιμό, μέ ἀποτέλεσμα νά πνίξη. Σέ συνέχεια τήν μετέφερε σέ ἀπόσταση 150 περίπου μέτρων καί τήν ἔκρυψε κάτω ἀπό πέτρες καί θαμνους. Προηγουμένως εἶχε κρύψει σέ ἄλλο σημεῖο τό παντελόνι, τήν τσάντα καί τά παπούτσια τῆς Τσάπμαν, γιά νά μήν ἀναγνωρισθῆ τό πτῶμα.

Μετά τό φόνο καί τό μπάνιο, ὁ Μουντῆς γύρισε σπίτι του, ὅπως κάθε ἄλλη φορά, σά νά μήν ἔχει συμβῆ τίποτα. Καί τήν ἄλλη ἡμέρα πῆγε κανονικά στήν δουλειά του, στό ἐραστόσιο συσκευασιῶν «ΒΙΣ» στά Κερατσίνια.

Θέλει γυναίκα...

«Τώρα μπλέξαμε. Βλέπω μεγάλη κίνηση. Ὁπωσδήποτε θά εἶναι δημοσιογράφοι καί θέλουν νά μέ πάρουν φωτογραφίες. Πέστε τους λοιπόν ὅτι εἶμαι ἐτοιμος. Τί τώρα τί ἀργότερα».

Μέ αὐτές τίς φράσεις ὁ Μουντῆς ἀνέβασε χθές στά γραφεῖα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς, ὅπου ἐπισκέφθηκε τόν ἀντιλήφθη τούς δημοσιογράφους καί φωτογράφτρες πού πολιορκοῦσαν τούς ἀστυφύλακες κ.κ. Γ. Πελέκη καί Α. Δελασσούρα πού τόν φρουροῦσαν, γιά νά πάρουν πληροφορίες. Κι' ὅταν οἱ ἀστυνομικοί τοῦ λένε γιά νά τόν εἰρωτευθοῦν ἑτώρα θά σέ δείξη καί ἡ τηλεόραση καί θά γίνῃς διάσημος», ἐκείνος χαμογελᾶ μέ κάποια ἱκανοποίηση, φελλίζοντας «ναί... βέβαια...».

Λίγο ἀργότερα — ἀστεϊσμός ἤ ἐπιθυμία; — θά πῆ:

«Ἐλπίζω στήν ἀναπαράσταση πού θά γίνῃ νά μοῦ φέρετε μιά γυναίκα, γιά νά πετύχῃ ἡ ἀναπαράσταση».

Ὅλα αὐτά πείθουν, ὅτι ὁ δολοφόνος εἶναι κυνικός καί ψύχραιμος; Μπορεῖ. Ἀξιωματικός τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Πειραιῶς ἔλεγε χθές: «Δέν ἔχω δῆ πιό ψυχρό καί κυνικό ἐγκληματία ἀπ' αὐτόν». Ἡ συμπεριφορά πάντως, τοῦ Μουντῆ εἶναι προκλητική. "Οταν σέ μιά στιγμή χθές τό ἀπόγευμα, οἱ δημοσιογράφοι ἐπέτυχαν νά τόν πλησιάσουν γιά μιά στιγμή καί ἐπεχείρησαν νά τοῦ ἀπευθύνουν ἐρωτήσεις, ἐκεῖνος ἀντέδρασε: «Δώστε μου δέκα χιλιάρικα γιά μιά ἀποκλειστική συνέντευξη. Ἐσεῖς θά κερδίσετε ὁρκετά χρήματα ἀπό τίς ἐφημερίδες γραφοντας τό ρεπορτάζ. Δικαιοῦμαι κι' ἐγώ ἀμοιβή, ἔχω νά πληρώσω καί δικηγόρους».

Σέ λίγα δευτερόλεπτα, ἡ διάθεσή του ἀλλάζει. Καί ἐκμυστηρεύεται τήν στενοχώρια του: «Δέν μέ νοιάζει τί θά γίνουν οἱ δικοί μου. Δέν μέ ἐνδιαφέρει τίποτε. Μόνο τά παιδιά. Τά λατρεύω. Καί τώρα θά τά στερηθῶ. Πῶς θά τό ἀντέξω»;

Θέλει νά ξεκουραστῆ

Τό πρωί χθές σάν ξύπνησε καί τόν ρώτησαν οἱ ἀστυνομικοί πῶς πέρασε τήν νύκτα του, ἀπαντησε: «Θαυμασια. Τώρα κοιμᾶμαι ἥσυχα. Μοῦ ἔφυγαν οἱ ἐφιάλτες. Ἀντε νά μέ πάτε στήν φυλακή γιά να ξεκουραστῶ. Ἔχω ἀνάγκη ἀπό ξεκούραση...».

Καί πράγματι ὁ Νικόλαος Μουντῆς, ἄν καί μερικές ἀντιδράσεις του εἶναι προκλητικές — χθές ζήτησε νά τοῦ δώσουν ἕνα ραδιόφωνο στά κρατητήρια — φαίνεται πώς ὁμολόγησε ἐπειδή ἀκριβῶς εἶχε χάσει τήν ψυχική του ἠρεμία ἀμέσως μετά τό ἔγκλημα. Στόν προϊστάμενο τῆς Ὑπηρεσίας Ἀναζητήσεων, ἀστυνόμο α' κ. Ι. Γιαννούλη, ἐκμυστηρεύθηκε κατά τή διάρκεια τῆς προανακρίσεως:

«Θά στό πῶ ὅλα κύρ ἀστυνόμε. Δέν ἀντέχω πιά. Δέκα μῆνες τώρα ἔχω χάσει τόν ὕπνο μου. Βλέπω συνέχεια ἐφιάλτες. Νομίζω ὅτι ὅλοι μέ κυνηγοῦν. Ὅσοι μέ ἀντικρύζουν στόν δρόμο νομίζω ὅτι ξέρουν τό μυστικό μου. Θά στά πῶ ὅλα».

Καί ὁ Μουντῆς τά εἶπε πράγματι ὅλα. Ἡ ὁμολογία του εἶναι μαγνητοφωνημένη καί ἐλήφθη δυό φορές, τήν πρώτη παρουσία τοῦ ἀστυνόμου κ. Γιαννούλη καί τήν δεύτερη παρουσία τοῦ ἴδιου τοῦ ἀντεισαγγελέως Πειραιῶς κ. Ν. Σπυροπούλου. Ὁ Μουντῆς τά εἶπε ὅλα ἀπό μιάν ἀσυπτερική ἀνάγκη χωρίς καμμιά πίεση. Τά εἶπε γιά νά λυτρωθῆ.

Παρά ταῦτα ὅμως, ὁ Μουντῆς εἶναι «ἀπότροπος ἐγκληματίας». Εἶναι συστηματικός ἡδονοβλεψίας καί ὅπως κατασέθηκε, ἔφευγε ἀπό τό σπίτι του, λέγοντας στήν γυναίκα του ὅτι πάει γιά μπάνιο στή θάλασσα, κι' ἐκεῖνος ἀναζητοῦσε εὐκαιρίες γιά νά ἱκανοποίηση τό πάθος του. Καί ἤταν ἰδιαίτερα ἱκανοποιημένος, ὅταν τά κατάφερνε. Ἐκμυστηρεύθηκε στούς ἀστυνομικούς μιάν ἀπ' αὐτές τίς περιπτώσεις. Τήν περίπτωση ἑνός νιόπαντρου ζευγαριοῦ. Μιά νύχτα — ἤταν ἡ πρώτη νύχτα γάμου τοῦ ζευγαριοῦ — ξεγλύστρησε ἀπό τό σπίτι του καί ἔβγῃκε στόν δρόμο σέ ἀναζήτηση ὑποψηφίου θυμάτων, ὥστου ἔφθασε στό σπίτι τοῦ ἀνύποπτου ζευγαριοῦ. Ὁ ἴδιος λέγει: «Οἱ γρύλλες τοῦ παραθύρου ἤφηναν μεγάλα κενά γιατί ἤταν σπασμένες. Τό τί εἶδα δέν περιγράφεται. Ἤρσια πράγματα...».

Τό παρελθόν του

Ὁ Νικ. Μουντῆς προσελήφθη τό 1960 σαν δεσμοφύλακας στίς φυλακές Βόλου, ὅπου εἶναι τό πατρικό του σπίτι. Ἔπτά χρόνια ἀργότερα, τό 1967, μιά καλοκαιρινή νύκτα γνωρίστηκε στό νησί μέ μιάν ὑπηρέτρια ἑνός ζευγους ἀλλοδαπῶν. Ἐκείνη τοῦ ζήτησε φωτιά γιά νά ἀνάψῃ τό τσιγαρο της καί ἔτσι ἡ γνωριμία ἀρχισε. "Εκλεισαν ραντεβού γιά τήν ἑπόμενη νύχτα, ὁπότε ἐκείνος τῆς ἐπέτεθη καί ἐπεχείρησε νά τήν κακοποιήση. Τόν ἑπόμενο χρόνο, το 1968, τό Κακουργιοδικεῖο Λαμίας τόν καταδίκασε σέ 4ετή φυλάκιση. Παραλληλα ἀπολύθηκε ἀπό τίς φυλακές. "Οταν ἐξέτισε τήν ποινή του ἄρχισε νά κάνη διάφορα ἐπαγγέλματα καί τελευταία ἐργαζόταν σάν ἐργάτης στό ἐργοστάσιο συσκευασιῶν «ΒΙΣ» στήν ὁδό Πειραιώς στά Κερατσίνια.

Ὁ Μουντῆς πρίν παντρευτῆ (τό 1964) τήν σημερινή του γυναίκα, Ἀγγελική, ἡλικίας 27 ἐτῶν, ἤταν ἐγκαταλελειμμένος καί χωρισμένος. Ὁ δεύτερος γαμος ἔγινε ἀπό συνοικεσιο. "Ενα συνοικεσιο, πού τό ἐπέσπευσε ὁ Μουντῆς γιά νά μή πληροφορηθῆ ἡ γυναίκα του ὅτι ἤταν ἐγκαταστημένος καί ἄρχισε νά ζητά πληροφορίες γι' αὐτόν. Ἀπό τόν δεύτερο γάμο του ἀπέκτησε δύο παιδιά, ἕνα ἀγοράκι, τόν Γιώργο, πού σήμερα εἶναι ἡλικίας 7 ἐτῶν, καί ἕνα κορίτσακι, τήν Τασία πού εἶναι ἡλικίας 5 ἐτῶν. Τό ζεύγος διέμενε ὡς τήν ἡμέρα τοῦ ἐγκλήματος στό σπιτι τῆς πεθερας του, στήν ὁδό Ὀλυμπιτῶν 11 τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη καί ἀμέσως μετα ἀπ' αὐτό στήν ὁδό Γρανικοῦ 13 τῶν Καμινίων Πειραιώς. Καί οἱ δυό γειτονιές τόν θεωροῦν φιλήσυχο καί νοικοκύρη ἄνθρωπο.

Τί λέει συγγενής του

Μοιαζί μέ τήν οἰκογένεια τοῦ Μουντῆ μένει καί ἡ θεία τῆς συζύγου του Καίτη Μόλιου — πού ἰσχυρίζεται ὅτι συνέβαλε στή σύλληψή του.

«Μιά Κυριακή, ἀφηγεῖται ἡ κ. Καίτη Μόλιου, ἔγινε ὁ μεγαλύτερος κουγᾶς. Ἀπό ἐνωρίς ὁ Νίκος ἔβριζε τήν Ἀγγελική καί τή χτυποῦσε. Σέ μιά στιγμή τήν ἔσπρωξε δυνατα, πάνω στή τζαμωτή πόρτα τῆς εἰσόδου. Τά τζάμια ἔσπασαν καί ἡ κακομοίρα ἡ Ἀγγελική ἔκοψε καί τά δυό τά χέρια της τόσο πολύ, ὥστε χρειάστηκε νά τή μεταφέρουμε στό νοσοκομεῖο γιά νά τῆς τά ραφοῦν».

Εἶχα ὑποψιαστῆ κάτι συνεχίζει ἡ κ. Μόλιου — χωρίς νά διακρινίζη παρά τίς ἐπίμονες ἐρωτήσεις πῶς τό ἀντελήφθη — ὅτι ὁ Νίκος ἔχει σχέση μέ τήν ὑπόθεση τῆς Τσάπμαν. "Ἤξερα ὅτι ἔκανε τήν ἐδουλειά» του στήν περιοχή τοῦ Καβουριοῦ. Φοβάμουνα ὅμως, δέν εἶχα στοιχεῖα, δέν ἤμουν σίγουρη.

»Τήν παρασκεύη Τρίτη 22 τοῦ μηνός — ἤσταρα ἀπό πολυήμερη ἀπουσία ἀπό τό σπιτι του — Νίκος χτύπησε τήν πόρτα στίς 2.30' περίπου τό μεσημέρι. Μπῆκε μέ ἄγριες διαθέσεις καί ἄρχισε νά μάς βρίζη, λέγοντας ὅτι θέλει νά πάρη τήν κόρη του (τήν Τασία, 3 ἐτῶν). Τό μωρό βκλαιγε καί ἐκείνος ἄρχισε νά τό χτυπᾶη. Τότε μπῆκα καί ἐγώ στή μέση, ἀλλά μ' ἔσπρωξε δυνατά ἐνῶ συγχρόνως μέ ἔβριζε. Δέν λογάριασα τίποτα. Τόν ἄφησα νά πάρη τό παιδί καί ἔφυγα τρέχοντας γιά τό 1Β' ἀστυνομικό τμῆμα. Τήν Παρασκευή τόν συνέλαβαν».

Ἡ ἄλλη πλευρά

ΡΩΜΗ, 30. Ἀθηναϊκό Πρακτορεῖο

Ὑπό τόν τίτλο «Τό Ἰταλικόν Σοσιαλιστικόν Κόμμα ἐν ἀμηχανίᾳ, μετά τάς κατηγορίας τῶν Ἀθηνῶν», ἡ ἐφημερίδα «Ρόμα» δημοσιεύει ἄρθρο, στό ὁποῖο τονίζεται, ὅτι οἱ Ἰταλοί σοσιαλισταί ἀντέδρασαν μετά συγχύσεως στίς κατηγορίες τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν καί ἰδιαίτερα στήν συγκεκριμένη καταγγελία, ὅτι εἶναι ἠθικοί αὐτουργοί καί χρηματοδότες ἀφρόνων ἀντιπάλων τοῦ ἑλληνικοῦ καθεστῶτος.

ΑΠΩΛΕΙΑ ΒΑΛΙΤΣΑΣ

Ἀπωλέσθη εἰς διαδρομήν Εὐβοίας—Ἀθηνῶν δολίτσα περιεχουσα μεταξύ ἄλλων φάκελλον τῆς ἑταιρίας ΕΤΑ. Ὁ εὑρών παρακαλεῖται ὅπως συνενοηθῆ τηλ. 625.976 ἢ 623.721 ἵνα παραδώση τόν φάκελλον καί ἀμοιφθῆσεται γενναίως.

ΟΙ ΝΑΥΑΓΟΙ ΤΟΥ «ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΕΙΡΗΝΗ» ΑΦΗΓΟΥΝΤΑΙ

Βροχή στό κατάστρωμα τά πυρακτωμένα σίδερα!

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

τά τους, κουρνιαζαν μέ μάτια γεμάτα ἀπορία στήν ἀγκαλιά τῶν πατερόδων τους.

Οἱ μόνοι πού ἔλειψαν ἀπ' τήν ὑποδοχή ἦσαν οἱ συγγενεῖς τῶν τριῶν ναυτικῶν πού χάθηκαν μέσα στίς φλόγες μετά τήν τρομερή ἔκρηξη πού μετέτρεψε ἀπ' τή μιά στιγμή στήν ἄλλη τό τάνκερ «Πριγκίπισσα Εἰρήνης» σέ μιά ἄμορφη μάζα ἀπό φλεγάμενα σίδερα.

Οἱ 38 ἀπό τούς 39 διασωθέντες — ὁ πλοίαρχος Σ. Γιαννακάκης παρέμεινε στόν τόπο τῆς τραγωδίας — μέ ἐπικεφαλῆς τήν κ. Α. Λάτση καί τά τρία της παιδιά, ἀμέσως μετά τήν ἄφιξή τους ἐπιβιβάσθηκαν πούλμαν καί κατευθύνθηκαν στήν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου, στό Παλαιό Φάληρο, ὅπου ἔψαλη εὐχαριστήρια δέηση γιά τή διάσωσή τους.

Ἀφίξεις διασωθέντων

ΓΡΙΒΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, ὑπολοίαρχος: «Λίγα λεπτά πρίν ἀπό τήν πτῶση τοῦ κεραυνοῦ βρισκόμουν στό γραφεῖο μου καί ἔγραφα. Γιά μιά στιγμή σηκώθηκα καί πῆγα στήν τουαλέττα γιά νά κόνω γαργάρα μέ αἰμοστατικό, ἐπειδή ἕνα δοντι πού εἶχα βγάλει τήν προηγουμενη αἰμορραγοῦσε. Σ' αὐτό τό δοντι ὀφείλω καί τή ζωή μου.

»Ἀλλά καλύτερα νά σᾶς τά πῶ ὅλα μέ τή σειρά: Ὁ κεραυνος δεν χτύπησε ἀπ' εὐθείας τό πλοῖο. Ἔπεσε στίς ἐγκαταστάσεις τῆς προβλήτας. Ἀπό κεῖ ὁ ἠλεκτρισμός καί ἡ φωτιά μεταδόθηκαν στό καράβι. Ἡ πρώτη ἔκρηξη, πού ἔγινε ὅπως σᾶς εἶπα στίς ἐγκαταστάσεις τῆς ξηρᾶς, μέ βρῆκε στήν τουαλέττα. Ἀπό τή μιά στιγμή στήν ἄλλη τά ἀέρια μ' ἄρπαξαν καί μέ πέταξαν στό γραφεῖο μου, πού βρισκόταν 10 καί πλέον μέτρα μακρύτερα. "Οταν σηκώθηκα μισοζαλισμένος, εἶδα ἑντρομος ὅτι ἐκεί πού καθόμουν καί ἔγραφα λίγο πρίν, εἶχαν σωριαστῆ ὅλα τά τζαμια ἀπό τά παράθυρα καί ἕνας σωρός ἀπό πυρακτωμενα σίδερα. Κάτω ἀπ' αὐτόν τόν σωρό θάψαν σίγουρα καί ἐγώ ἄν δέν αἰμορραγοῦσε τό δοντι μου!».

— Εἶχε ἀλεξικέραυνο τό πλοῖο σας;

— Ἀλεξικέραυνο εἶναι ἡ κεραία τοῦ ἀσυρμάτου, ἡ ὁποία ἐκείνη τή στιγμή ἤταν γειωμένη. Ἀλλά, ὁπως σᾶς εἶπα, ὁ κεραυνός χτύπησε πρῶτα τίς ἐγκαταστάσεις στήν προβλήτα, ποού νομίζω ὅτι δέν εἶχαν, ἐνῶ θά ἔπρεπε, ἀλεξικέραυνο.

— Πῶς ἀκριβῶς ἔγινε τό ἀτύχημα;

— Τήν ὥρα πού ἔγινε τό κακό εἶχε πιά τελειώσει ἡ ἐκφόρτωση τοῦ πετρελαίου καί περιμέναμε νά ἔρθη σέ καμμιά ὥρα ὁ πλοηγός καί τά ρυμουλκά γιά νά μᾶς ὁγάλουν ἔξω ἀπό τό λιμάνι. Δυστυχῶς ὅμως τά πράγματα δέν ἤρθαν ὅπως τά περιμένομε. Ἦλθε ὁ κερουνός γιά νά μᾶς κάψη τό καράβι καί νά σκοτώση τούς τρεῖς λεβέντες ἀπό τό πλήρωμα.

—Τί κάνατε ὅταν συνήλθατε μετά τήν ἔκρηξη στό γραφεῖο σας;

— "Οταν στάθηκα στά πόδια μου ἤμουνα χωρίς ρούχα. Τά ἀέρια μέ εἶχαν κυριολεκτικά γδύσει. Μ' ἕνα μονάχα ἐσώρουχο ἔτρεξα πρός τά ἔξω. Ἡ ἔκρηξη πού ἀκολούθησε τήν πτῶση τοῦ κεραυνοῦ εἶχε ξεκολλήσει τό κατάστρωμα καί τόχε ριξει πάνω στίς ἐνδιαιτήσεις τοῦ πληρώματος. Τό βαπόρι εἶχε τυλιχθῆ στίς φλόγες καί τούς κατπνούς. Πρός τήν πλευρά πού τό καράβι ἤταν πλευρισμένο στήν προβλήτα ἤταν ἀδύνατο νά πλησιάση κανείς, μιά καί οἱ φλόγες σώρναν τά πάντα. Κύτταξα μήπως μπορέσω νά κατεβάσω τίς βάρκες ἀπ' τήν ἄλλη μεριά. Διαπίστωσα ὅτι δέν γινόταν τίποτα. Καί ξαφνικά παίρνει τό μάτι μου κάτι πού μ' ἔκανε νά ἀνατριχιάσω σύγκορμος.

Ἡ Ἀκριβή Κοντογεωργοπούλου (δ.ξιά), μέ τήν κόρη της Τίνο, σύζυγο καί κόρη τοῦ ὁ. μηχανικοῦ, πού ταξίδευαν μαζί του. Ἡ πρώτη κνιδώνισε νά πνιγῆ γιατί δέν ἤξερε κολύμπι καί σώθηκε ὅταν ἕνας ναυτης τῆς ἔλιωσε τα σωσ.βιά του.

«Ποῦ πᾶς, τρελλέ ;»

»Βλέπω, συνεχίζει, τόν τρίτο μηχανικό, τόν Εὐάγγελο Καραγκιόζη, γαντζωμένο σ' ἕνα κάδο τοῦ καραβιοῦ νά προσπαθῆ νά βγῆ πρός τήν ξηρά. Τήν ἴδια στιγμή βλέπω τίς τεράστιες φλόγες νά τόν πλησιάζουν ἀπειλητικές. Χωρίς νά τό καταλάβω βγάζω μιά ἀπεγνωσμένη κραυγή: "Ποῦ πᾶς τρελλέ, θά καῆς ζωντανός" καί κλείνω τά μάτια μου. "Οταν ξανανοιχτάω πρός τό μέρος του τόν βλέπω νά σπεύδη, πάντα κρεμασμένος ἀπό τόν κάδο, πρός τό πλοῖο καί σέ λίγο νά πηδάη στό κατάστρωμα καί νά τρέχη πρός τήν ἄλλη μεριά τοῦ καραβιοῦ. Εἶχε σωθῆ.

»Τήν ὥρα ἐκείνη βλέπω στό κατάστρωμα τήν κόρη τοῦ Α' μηχανικοῦ, τήν Κ. Κοντογιωργοπούλου, ἕτοιμη νά πηδήξη στή θάλασσα. Τρέχω πρός τό μέρος της γιά νά τήν βοηθήσω, ἀλλά ξαφνικά κάποιος πού περνάει δίπλα μου μέ σκουντάει καί χωρίς νά τό καταλάβω βρέθηκα στή θάλασσα».

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι σᾶς ἔσωσε τή ζωή ὁ ἀέρας που παρέσυρε μακρυά τίς φλόγες;

— Δέν μάς ἔσωσε μόνο ὁ ἀέρας. Οἱ περισσότεροι ἀπό μᾶς ὀφείλομε τή ζωή μας σέ τρεῖς εὐτυχεῖς συμπτώσεις: 1) Στό ὅτι τήν ὥρα τῆς ἐκρήξεως ὅλο τό πλήρωμα βρισκόταν στήν τραπεζαρία καί Ἐπινε καφέ (ἤταν ὥρα ἀναπαύσεως). Ἄν ὁ κερουνός Ἔπεφτε 10 λεπτά ἀργότερα θά εὑρίσκε τούς ἀνθρώπους τοῦ ὑπουργείου Παιδείας πού νομοθέτησε τούς ὅρους καί τίς προϋποθέσεις τῶν διαγωνισμῶν δέν ἔλαβε ὑπ' ὄψη της ὅτι στά περισσότερα Γυμνάσια τῆς χώρας δέν εἶναι δυνατόν νά διδαχθῆ καί δέν διδάσκεται πράγματι ὅλη ἡ διδακτέα ὕλη πού καθορίζουν τά ἀναλυτικά προγράμματα. Κι' αὐτό γιατά ἁπλούστατα, δέν ὑπάρχει ἐπάρκεια σέ διδακτικό προσωπικό, ὥστε νά καλύπτεται πλήρως τό πρόγραμμα σπουδῶν.

Τίς συνέπειες τίς ἔχομε ἐπισημάνει στό παρελθόν, ἀμέσως μετά τή δημοσίευση τοῦ νέου διατάγματος: θά καταφεύγουν ὁλοένα καί περισσότεροι μαθητές στά φροντιστήρια γιά νά καλύψουν τά κεφάλαια τῆς ὕλης πού δέν διδάσκονται στό Γυμνάσιο, λόγω ἐλλείψεως καθηγητῶν, πληθώρας ὕλης κλπ. Αὐτή τή στιγμή εἶναι πολύ ἀργά γιά ὁποιαδήποτε ἀλλαγή. Ἐκεῖνο πού πρέπει νά λάβη ὑπ' ὄψη της ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή εἶναι τό ἐλάχιστο καί μέγιστο τῆς διδαχθείσης ὕλης γενικῶς στά δημόσια σχολεῖα τῆς χώρας, ὥστε ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι νά διαγωνισθοῦν ἐπί ἴσοις ὅροις. Πρό ὀλίγων μηνῶν, μιλώντας γιά τόν συνυπολογισμό τοῦ βαθμοῦ ἀπολυτηρίου μέ τόν μέσο ὅρο βαθμολογίας τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, προτείναμε τήν καθιέρωση ἐνιαίων ἀπολυτηρίων ἐξετάσων γιά ὅλους τούς τελειοφοίτους τῶν Γυμνασίων, ὅπως ἀκριβῶς γίνεται καί γιά τήν εἰσαγωγή τῶν ὑποψηφίων στίς Ἀνώτατες Σχολές, ὥστε ὁ βαθμός ἀπολυτηρίου νά ἔχη ἀκόμα μεγαλύτερη ἀντικειμενική ὑπόσταση ὡς πρός τίς ἱκανότητες κάθε ἀποφοίτου. Ἀλλά τίθεται τό ἐρώτημα: σέ προϋπόθεση ὅτι θά καθιερωνόταν τό προτεινόμενο μέτρο, οἱ ἀπολυτήριες ἐξετάσεις ἐπί τῆς διδακτέας ὕλης θά διενεργοῦνταν; "Οχι, βέβαια. Γιατί διαφορετικά, θά ἔπρεπε νά γίνῃ ὑποχρεωτική καί ἡ φοίτηση στά φροντιστήρια. Τό ἴδιο ἰσχύει τώρα καί μέ τίς εἰσιτήριες ἐξετάσεις τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. "Ας τό ἔχῃ ὑπ' ὄψη της ἡ Κεντρική Ἐπιτροπή, ὅταν ἔλθῃ ἡ στιγμή τῆς ἐπιλογῆς τῶν θεμάτων.

«Εἴχαμε μαζί μας τόν Θεό καί πολλή τύχη!»

— Τήν ὥρα τῆς ἐκρήξεως βρισκόμουν στό δωμάτιό μου μέ τήν γυναίκα μου καί τόν δεύτερο μηχανικό, μᾶς λέει ὁ πρῶτος μηχανικός τοῦ «Πριγκίπισσα Εἰρήνη», κ. Δ. Κοντογιωργόπουλος. Τήν πρώτη ἔκρηξη ἀπό τήν πτῶση τοῦ κεραυνοῦ ἀκολούθησαν μιά σειρά ἀπό ἐκρήξεις τῶν δεξαμενῶν τοῦ καραβιοῦ. Τρέχοντας βγήκαμε στό κατάστρωμα καί σέ λίγο, χωρίς καλά-καλά νά τό καταλάβουμε βοεθήκαμε στήν γεμάτη πετρελαια φλεγομενη θάλασσα. Εὐτυχῶς που ὁ ἀέρας ἔσπρωχνε τίς φλόγες πρός τήν ξηρά καί ἔτσι δέν κάηκαμε ζωντανοί. Τό ἀτύχημά μας εἶναι ἀπό τά σπανιότερα πού ἔχουν πλήξει ποτέ τήν ἑλληνική ναυτιλία.

— Ποῦ ἀποδίδετε τήν σωτηρία σας;

— Εἴχαμε μαζί μας τόν Θεό καί πολλή τύχη.

— Πῶς σᾶς φέρθηκαν οἱ Γάλλοι;

— Δέν ὑπαρχουν λόγια πού νά μποροῦν νά ἐκφράσουν τόν θαυμασμό καί τίς εὐχαριστίες μας. Μᾶς μάζεψαν μέσα ἀπό τήν θάλασσα, τρώματους πετρέλαια καί λόβιτε. Μᾶς ἔβαλαν, ἀδιαφορώντας γιά τήν κατάστασή μας, στ' αὐτοκινητά τους καί μᾶς μετέφεραν ἄλλους στό νοσοκομεῖο καί ἄλλους σέ ξενοδοχεῖα. Ὁ πλοιοκτήτης μας ὁ κ. Λάτσης ἐπίσης ἔσπευσε ὁ ἴδιος ἀμέσως κοντά μας. μέ κίνδυνο νά συλληφθῆ, ἄν προέκυπταν